Quelle: https://manuscripta.at/?ID=833
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

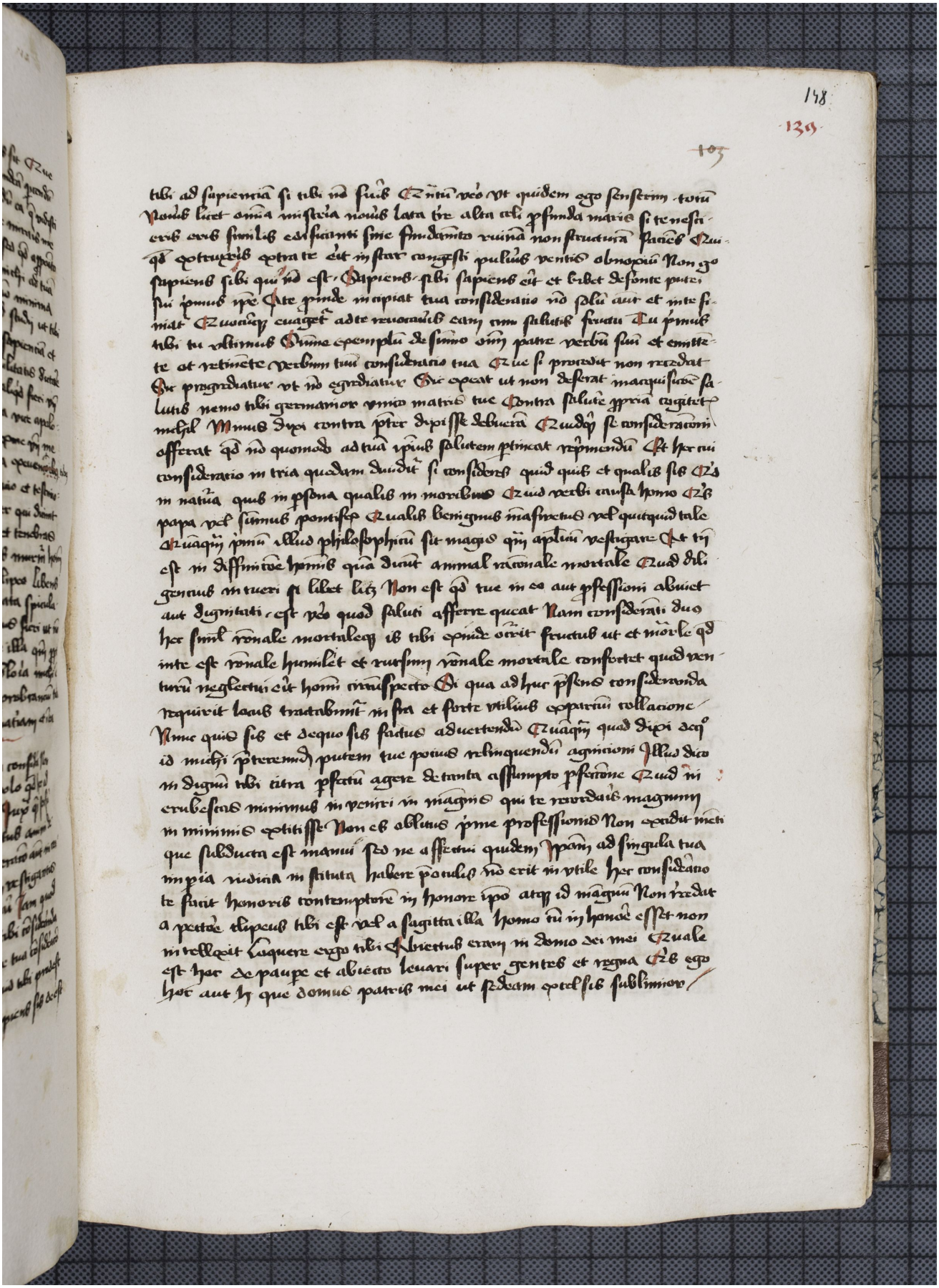

148
139
~~107~~

tibi ad sapienciam si tibi ipsi fueris. Cuius rei vt quidem ego sensum tuum
novis licet omnia mysteria novis laxa tre alten celi profunda maris si te nesci
ens ceris similes edificanti sine fundamento ruina non structura facies. Qui
quid extruxeris extra te cui in star congesti pulvis ventis obnoxius. Non go
sapiens sibi qui ipse est. Sapiens sibi sapiens cui et libet de fonte puteis
sui propius ipse. Ite igitur inde in capiat tua considerancio ipsi solui aut et inter si
mat. Quoniam cuiquet adte reversuris cum cum salutis fructu. Tu primus
tibi tu ultimus. Hinc exemplum de summo omni patre verbum suum et emitte
te et retinete verbum tuum considerancio tua. Ecce si procedit non recedat
Ecce progrediatur vt ipse egrediatur. Ecce exeat ut non deserat magnificare sa
lutis nemo tibi germanior omnis matris tue. Contra salute propria cogitet
nichil. Minus dyci contra pter dici esse debuerit. Quidem si considerancio
offerat id ipsum ad tua propius salutem pertinet reprimendi. Est igitur rei
consideracio in tria quedam dividi si considerus quid quis et qualis sis. Ecce
in natura quis in persona qualis in moribus. Quid verbi causa homo. Ecce
papa vel summus pontifex. Qualis bienignus magnificus vel quicquid tale
Quamquam primum illud philosophicum sit magis quam aptum vestigare. Et tri
est in diffinitione hominis quia dicunt animal racionale mortale. Quod dili
gentius in tueri si libet licet. Non est id tue in eo aut professioni abiect
aut dignitati. Est vero quod saluti afferre queat. Nam considerati duo
hic sunt racionale mortuleque ib tibi epinde oriri fructus ut et morte id
inter est racionale humilet et rursum racionale mortale confortet quod ven
turum neglectum cui homo circumspecto. Di qua adhuc plenius considerando
requirit locus tractabimus in sta et forte vilius copiosum collacione
Nunc quid sis et de quo sis factus aduertendum. Quamquam quod dici deq
id michi preteremit putem tue potius relinquendi agnicionem. Illud dico
in digni tibi extra profectu agere de tanta assumpto profitione. Quod ni
erubescens minimus in venire in magnis qui te recordaris magnum
in minimis existisse. Non es abiectus prime professionis. Non exudet mei
que subducta est manus sed ne affectui quidem. Propam ad singula tua
impia vidina in statuta habere poculis id erit in vtile hic considerano
te fuit honoris contemptore in honore ipso atque id magnum. Non recedat
a petre clipeus tibi est vel a sagitta illa. Homo cui in honore esset non
intellexit. Luquere ergo tibi. Abiectus enim in domo dei mei. Quale
est hic de paupe et abiecto leuari super gentes et regna. Ecce ego
hic aut hi que domus patris mei ut sedeam cum eis sublimior.